

Informacja o działalności Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku-Białej

za okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2019 roku

CZĘŚĆ I

OGÓLNA INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI KOLEGIUM

1. Podstawa i zakres działania Kolegium

Podstawę prawną działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku-Białej stanowi ustawa z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t. j. Dz.U. z 2018, poz. 570) oraz rozporządzenia wydane w oparciu o delegacje ustawowe.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości samorządu terytorialnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji w trybie uregulowanym przez przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 900, dalej jako – Op.). Kolegium orzeka również w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

Obszar właściwości miejscowej Kolegium obejmuje, zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 roku w sprawie obszarów właściwości samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz.U. Nr 198, poz.1925) powiaty: bielski, cieszyński, pszczyński, żywiecki oraz miasto na prawach powiatu Bielsko-Biała wraz z gminami objętymi tym obszarem.

Rozstrzygając sprawy indywidualne w składach trzyosobowych, Kolegium związane jest wyłącznie przepisami obowiązującego prawa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze jest państwową jednostką budżetową.

2. Obsada kadrowa Kolegium

2.1. Na dzień 31 grudnia 2019r. Kolegium składa się z 16 członków:

- 11 etatowych
- 5 pozaetatowych

Liczba członków etatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze : 7	wyższe administracyjne : 4	
Liczba członków pozaetatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze : 2	wyższe administracyjne : 3	wyższe inne : ekonomiczne:

2.2. Biuro Kolegium na dzień 31 grudnia 2019r. składa się z 13 pracowników (Kierownik biura, Główny księgowy, starsi inspektorzy oraz osoba sprzątająca). Dwóch pracowników biura zatrudnionych jest na 0,5 etatu. Osiem osób zatrudnionych w biurze SKO ma wyższe wykształcenie, cztery posiadają wykształcenie średnie.

3. Lokal i wyposażenie Kolegium

Siedziba Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku-Białej mieści się przy ulicy 3 Maja 1 w budynku stanowiącym zasób gminy z zarządem powierzonym ZGM w Bielsku-Białej. Powierzchnia siedziby Kolegium wynosi 521,72 m², na co składa się 12 pokoi biurowych, sekretariat, archiwum, sala rozpraw i pomieszczenia socjalno-gospodarcze oraz sanitarne.

Stanowiska pracy członków etatowych i pracowników biura (poza osobą sprzątającą) wyposażone są w zestawy komputerowe, które siecią komputerową połączone są z serwerem. Dodatkowo zorganizowano stanowiska komputerowe dla pozaetatowych członków Kolegium. W biurze Kolegium funkcjonuje komputerowy system rejestracji spraw administracyjnych (odwołań, zażaleń i sprzeciwów) „Rk-Sprawa”.

Księgowość w Kolegium prowadzona jest również systemem komputerowym – sporządzane są rozliczenia z Urzędem Skarbowym, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, a rozliczenie z Narodowym Bankiem Polskim prowadzi się systemem elektronicznym.

Dla celów orzecznictwa funkcjonuje system informacji prawnej „Legalis” oferowany przez Wydawnictwo C.H. Beck Sp. z o.o., zawierający zbiory obowiązujących przepisów prawa wraz z orzecznictwem i komentarzami oraz „Inforlex” zawierający publikacje, porady, wideoszkolenia z zakresu prawa, kadr i księgowości.

W ramach posiadanych środków Kolegium w roku 2019 zrealizowało zakup niezbędnego z uwagi na potrzeby zachowania bezpieczeństwa pracy systemu operacyjnego, dla którego od dnia 14 stycznia 2020 roku kończy się okres wsparcia. Oznacza to, iż mimo, że system nadal będzie działać, to będzie bardziej narażony na wirusy i ataki z zewnątrz. Brak gwarancji producenta systemu Windows jest jednoznaczny z brakiem aktualizacji, co oznacza również brak odpowiednich zabezpieczeń systemu oraz brak jego rozwoju. Obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa wykorzystywanych systemów wynika z § 20 ust. 2 pkt 12a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany

informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych. Z uwagi na posługiwanie się danymi osobowymi przez pracowników Kolegium, odpowiednie bezpieczeństwo przechowywanych i przetwarzanych danych powoduje, iż brak systemów operacyjnych, które są zabezpieczone przez właściwe instytucje byłoby niewywiązaniem się z art. 5 ust. 1 lit. f rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych.... (RODO). Mając na uwadze tak ogromne ryzyko, jakie niesie ze sobą narażenie jednostki na brak ochrony systemu przed atakami hakerów oraz karami, Kolegium zakupiło nowe licencje oprogramowania Windows Professional 10. Jednocześnie na bieżąco dokonywane są przeglądy eksploatowanych w Kolegium drukarek i innych urządzeń informatycznych, a w przypadku zgłoszenia ich usterki, niezwłocznie poddawane są naprawie.

Dbając o wynajmowany lokal oraz swoje wyposażenie Kolegium corocznie ubezpiecza majątek zawierając polisę ubezpieczeniową. Na bieżąco również monitoruje terminowość przeglądu gaśnic przeciwpożarowych oraz klimatyzatora w pomieszczeniu (serwerowni), w którym znajdują się główne urządzenia zabezpieczające Kolegium przed utratą danych i wspierające pozostały sprzęt informatyczny.

CZĘŚĆ II

WPŁYW SPRAW

1. Liczba spraw ujętych w ewidencji ogółem w roku objętym informacją **4101**
w tym spraw:

1.1.pozostałych w ewidencji z roku poprzedzającego okres objęty informacją (łącznie sprawy administracyjne i sprawy z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowych) **624**
1.2.wpływ spraw w roku objętym informacją **3477**

2. Rodzaje spraw, które wpłynęły w roku objętym informacją:

2.1.Liczba spraw administracyjnych - ogółem **3150**

Lp.	Określenie rodzaju sprawy	Liczba spraw
1.	objęte proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej	796
2.	działalność gospodarcza	6
3.	planowanie i zagospodarowanie przestrzenne	194
4.	pomoc społeczna, świadczenia rodzinne i zaliczka alimentacyjna, oświata (stypendia, pomoc materialna itd.), dodatki mieszkaniowe, sprawy socjalne	1453

5.	gospodarka nieruchomościami (bez opłat za wieczyste użytkowanie) , przekształcanie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, prawo geodezyjne i kartograficzne	127
6.	ochrona środowiska, ochrona przyrody i ochrona zwierząt, odpady i utrzymanie porządku i czystości w gminach	251
7.	prawo wodne	29
8.	rolnictwo, leśnictwo, rybactwo śródlądowe, łowiectwo	0
9.	handel, sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych	1
10.	prawo o ruchu drogowym, drogi publiczne, transport drogowy	169
11.	prawo górnicze i geologiczne	1
12.	egzekucja administracyjna	15
13.	inne, pozostałe, w tym skargi i wnioski rozpatrywane w trybie Działu VIII Kpa	108

2.2. Sprawy podlegające rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019r. poz. 2325) - dalej jako Ppsa **288**

2.3. Liczba spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste **39**

2.4. Liczba postanowień sygnalizacyjnych **0**

CZĘŚĆ III

ZAŁATWIANIE SPRAW ADMINISTRACYJNYCH

1. Liczba spraw załatwionych ogółem w roku objętym informacją **3644**

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw		
1.	akty wydane przez SKO jako organ II instancji , w tym :<table><tr><td>akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej</td><td>17</td></tr></table> - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.1.	akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej	17	1845
akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej	17			
2.	akty wydane przez SKO jako organ I instancji / - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.2.	596		

3.	postanowienia wydane przez SKO w wyniku rozpatrzenia ponagieł na beczynność lub przewlekłość organu, w tym : <table><tr><td>uznające ponaglenie za uzasadnione</td><td>2</td></tr></table>	uznające ponaglenie za uzasadnione	2	42
uznające ponaglenie za uzasadnione	2			
4.	akty wydane przez SKO po rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi	288		
5.	pozostałe	873		

1.1. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ II instancji :

1845

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 1 Op)	760
2.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Op)	412
3.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Op)	433
4.	decyzje umarzające postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Op)	19
5.	pozostałe	221

1.2. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ I instancji :

596

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	postanowienia o wznowieniu postępowania i wyznaczeniu organu właściwego do jego przeprowadzenia (art.150 § 2 Kpa oraz art. 244 § 2 Op)	0
2.	postanowienia i decyzje o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art. 243 § 3 Op)	1

3.	decyzje o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 249 § 1 Op)	27
4.	decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156 – 158 Kpa oraz art. 247 – 249 Op)	474
5.	decyzje o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji (art. 158 § 1 Kpa oraz art. 248 § 3 Op)	63
6.	decyzje odmawiające uchylenia decyzji po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op)	1
7.	decyzje uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa wydane po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op)	1
8.	decyzje umarzające postępowanie prowadzone w I instancji przez SKO (art. 105 § 1 Kpa oraz art. 208 Op)	10
9.	pozostałe	19

2. Liczba spraw administracyjnych pozostałych do załatwienia przez SKO w roku objętym informacją

391

CZĘŚĆ IV

ZAŁATWIANIE SPRAW Z ZAKRESU OPŁAT ZA UŻYTKOWANIE WIECZYSTE NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWYCH

1. Liczba spraw z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste załatwionych w roku objętym informacją ogółem - **54**
w tym ugody **3**
2. Liczba wniesionych sprzeciwów od orzeczeń SKO **9**
3. Liczba spraw pozostałych do załatwienia przez SKO **11**

CZĘŚĆ V

SKARGI DO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

1. Sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2019r., poz. 2325) :

Liczba spraw w roku objętym informacją ogółem 288

w tym :

- 1.1. Liczba skarg na decyzje i postanowienia Kolegium skierowanych do WSA w roku objętym informacją, ogółem 280
 - w tym sprzeciwów (art. 64a i nast. Ppsa) 6
- wskaźnik „zaskarżalności” - 11,02 %
- 1.2. Liczba skarg na bezczynność Kolegium skierowana do WSA w roku objętym informacją, ogółem 2
- 1.3. Liczba skarg uwzględnionych przez Kolegium we własnym zakresie w trybie art. 54 § 3 Ppsa, ogółem 3
- 1.4. Liczba skarg kasacyjnych na orzeczenia WSA (w tym zażaleń na postanowienia) skierowanych przez SKO w roku objętym informacją do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ogółem 1
- 1.5. Liczba innych spraw prowadzonych przez Kolegium w trybie określonym przepisami Ppsa, skierowanych do WSA, ogółem 2

2. Skargi na akty i czynności Kolegium rozpatrzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny prawomocnymi orzeczeniami w roku objętym informacją :

Liczba orzeczeń WSA w roku objętym informacją ogółem 238

w tym :

Lp.	Rodzaj rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	Skargi na decyzje i postanowienia rozpoznane przez Sąd w tym : uwzględnienie skargi 51	238
2.	Skargi na bezczynność Kolegium rozpoznane przez Sąd w tym : uznające skargi za uzasadnione 0	0

PREZES
 Samorządowego Kolegium Odwoławczego
 w Bielsku-Białej

mgr Jarosław Pająk

INFORMACJE DODATKOWE I WNIOSKI

1. Wybrane problemy z orzecznictwa Kolegium.

a) sprawy z zakresu podatków i opłat lokalnych

Sprawami o największym ciężarze gatunkowym są od lat, w tym także w 2019r., postępowania z zakresu wymiaru podatku od nieruchomości od budowli. Ich skomplikowany charakter wynika przede wszystkim z rozbieżności w klasyfikacji przedmiotów do obiektów budowlanych w świetle art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 07.07.1994r. Prawo budowlane, a w konsekwencji do podatkowego pojęcia „budowla” zawartego w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych. Postępowania odwoławcze obejmowały także lata podatkowe wstecz, w tym 2015r., w którym została dokonana nowelizacja pojęcia „obiekt budowlany” w art. 3 pkt 1 ustawy Prawo budowlane.

Spory merytoryczne w powyższych sprawach dotyczyły klasyfikacji różnych obiektów w świetle definicji pojęcia „obiekt budowlany” sprzed i po nowelizacji, która weszła w życie 28.06.2015r. a przede wszystkim obiektów złożonych z części budowlanych (fundamenty) i niebudowlanych (instalacje i urządzenia techniczne). W tym zakresie szczególną część omawianych spraw zajmują liczne odwołania Polskiej Spółki Gazownictwa sp. z o.o. w związku ze zmianą dotąd ukształtowanego kierunku orzeczniczego na szczeblu Naczelnego Sądu Administracyjnego, gdzie Sąd w różnych składach odstąpił od automatycznej klasyfikacji gazowych stacji redukcyjno-pomiarowych do budowli sieci technicznej, a wskazał kierunek konieczności indywidualnego, każdorazowego badania istnienia całości użytkowo-technicznej stacji gazowej z siecią gazową.

Kolejnym powtarzającym się licznie zagadnieniem jest prawidłowość stawki podatkowej przyjętej do opodatkowania lokali mieszkalnych, prywatnych, należących do osób fizycznych, a znajdujących się w miejscowościach atrakcyjnych turystycznie (Wisła, Ustroń), Podatnicy przyjmują w zeznaniach podatkowych, iż są to lokale mieszkalne, a organy podatkowe opodatkowują je jako związane z działalnością gospodarczą, uznając za taką uzyskiwanie zysku z najmu krótkotrwałego o charakterze turystycznym, udostępnianie tych mieszkań przez booking.com i inne portale turystyczne. Należy tu zauważyć, iż wątpliwości wprowadzała tu także rozbieżność orzecznicza traktowania takiego wynajmu między sądami orzekającymi w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych – gdzie traktowano ten najem według ryczałtu, nie jako dochody z działalności gospodarczej, a sądami orzekającymi w zakresie podatku od nieruchomości, gdzie w nielicznych dotąd orzeczeniach akceptuje się przyjęcie do opodatkowania najwyższej stawki podatkowej.

b) sprawy z zakresu pomocy społecznej i świadczeń wychowawczych

W ramach spraw prowadzonych przez Kolegium w dziale dotyczącym pomocy społecznej zwrócić trzeba uwagę na odwołania od decyzji wydanych przez organ I instancji w przedmiocie odmowy przyznania prawa do świadczenia wychowawczego wnioskowanego przez rodzica będącego po rozwodzie lub w separacji. Częstym problemem pojawiającym się w stanach faktycznych rozpatrywanych spraw stanowi kwestia opieki naprzemiennej, tj. jeżeli rodzice są po rozwodzie i opieka nad dzieckiem powierzona jest obojgu rodzicom, a miejsce zamieszkania dziecka jest np. przy matce. Składając wniosek o świadczenie wychowawcze ojciec otrzymuje odmowę ze względu na miejsce zamieszkania dziecka lub ze względu na zbieg prawa do świadczenia wychowawczego. W tym miejscu należy wskazać, iż w orzecznictwie sądowym można spotkać dwa odmienne stanowiska w tym przedmiocie: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w dniu 14 lutego 2019r sygn. akt II SA/Bk 741/18 wskazał, że dla zaistnienia opieki naprzemiennej nie ma znaczenia określenie miejsca zamieszkania przy jednym z rodziców. Ustalenie miejsca pobytu dziecka jest konsekwencją normy zawartej w art. 28 kodeksu cywilnego, który stanowi że można mieć tylko jedno miejsce zamieszkania. Nawet zatem gdyby dziecko przebywało z każdym z rodziców w równych częściach to i tak regulując jego relacje z rodzicami można ustalić jedno miejsce jego zamieszkania.

Z kolei wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 października 2018r. sygn. akt IV SA/GI 600/18 Sąd stwierdził, że: „przedmiotowa ustawa przy rozstrzyganiu zbiegu uprawnień nakazuje ustalenie, kto sprawuje opiekę nad dzieckiem, a nie komu powierzono opiekę nad dzieckiem. Dobitnie świadczy to o konieczności ustalenia stanu faktycznego, a wyłącznie nie prawnego. Bardzo jaskrawo widać to w wypadku konieczności rozstrzygnięcia zbiegu pomiędzy rodzicem, któremu powierzono władzę rodzicielską, a faktycznym opiekunem dziecka. Nadto należy zauważyć, że z treści wyżej już naprowadzonej definicji ustawowej rodziny (art. 2 pkt 16 ustawy) wynika, że odnosi się ona do faktycznego zamieszkiwania. Oznacza to, że dziecko jest członkiem rodziny ojca, matki, opiekuna prawnego albo faktycznego, jeżeli z nim zamieszkuje. Zatem trafna jest konstatacja, że skoro ustawa o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci nie odnosi się do kwestii władzy rodzicielskiej, lecz do faktycznego sprawowania opieki nad dzieckiem, to obowiązkiem organów jest poczynienie tych ustaleń.”

Odmienne stanowisko zostało zaprezentowane również w wyroku WSA w Gliwicach z dnia 17 października 2018r. sygn. akt IV SA/GI 275/18 gdzie Sąd stwierdził: „Zgodnie z art. 365 § 1 KPC orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Moc wiążąca prawomocnego orzeczenia charakteryzuje się w istocie rzeczy dwoma aspektami. Pierwszy z nich odnosi

się do faktu istnienia prawomocnego orzeczenia, drugi zaś przejawia się w mocy wiążącej jako określonym walorze rozstrzygnięcia (osądzenia) zawartego w treści orzeczenia. [...] Niezależnie od poczynionych uwag, trzeba zgodzić się - co do zasady - z organem odwoławczym, że w przypadku, gdy opieka nad dzieckiem, czy miejsce jego pobytu (zamieszkania) zostały uregulowane na mocy orzeczenia sądu, to jego treść ma znaczenie dla prawa do świadczenia wychowawczego.

Stosownie bowiem do treści art. 578 § 1 KPC postanowienia sądu opiekuńczego są skuteczne i wykonalne z chwilą ich ogłoszenia, a gdy ogłoszenia nie było, z chwilą ich wydania. Niemniej rozstrzygnięcie to, aby miało moc wiążącą i mogło być "realizowane przez organy i instytucje" musi mieć przymiot wykonalności stwierdzonej z urzędu przez Sąd (por. również omówiony powyżej art. 365 § 1 KPC)."

Powyższe stanowisko zostało także zaprezentowane w wyroku WSA w Krakowie z dnia 17 października 2019r. sygn. akt III SA/Kr 646/19, w którym Sąd stwierdził: „Ani ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ani ustawa z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowaniu dzieci nie wyłączają związania prawomocnym orzeczeniem organów administracji publicznej. Istnienie więc prawomocnego orzeczenia sądowego w przedmiocie ustalenia miejsca pobytu dzieci przy matce, czy powierzenie jej wykonywania władzy rodzicielskiej nad dziećmi przesądza ustalenie do kogo należy uprawnienie do świadczenia wychowawczego na te dzieci.”

Drugim problemem związanym z zagadnieniem ustawy o pomocy społecznej jest problem orzeczniczy, który wystąpił przy obliczaniu dochodu w zakresie przyznania zasiłku stałego. W świetle ustawy o pomocy społecznej art. 8 ust 3 ustawy za dochód uważa się sumę miesięcznych przychodów z miesiąca poprzedzającego złożenie wniosku lub w przypadku utraty dochodu z miesiąca, w którym wniosek został złożony, bez względu na tytuł i źródło ich uzyskania, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pomniejszoną o:

- 1) miesięczne obciążenie podatkiem dochodowym od osób fizycznych;
- 2) składki na ubezpieczenie zdrowotne określone w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ubezpieczenia społeczne określone w odrębnych przepisach;
- 3) kwotę alimentów świadczonych na rzecz innych osób.

Z kolei ust.4 określa co nie wlicza się do dochodu ustalonego zgodnie z ust. 3. Wnioskodawca, dysponował środkami pieniężnymi mającymi tzw. charakter kompensacyjny, które nie znajdują się w katalogu obliczania dochodu. W kwestii tej występuje rozbieżność w wyrokach Wojewódzkich Sądów Administracyjnych.

W wyroku WSA w Warszawie z dnia 20 lutego 2019r. sygn. akt VIII SA/Wa 17/19 Sąd stwierdził: „Sąd dostrzega, że w judykaturze brak jest jednolitego stanowiska co do zaliczenia odszkodowania do dochodu osoby będącej beneficjentem pomocy społecznej. Zwolennicy doliczenia odszkodowania do dochodu podnoszą, że na gruncie ustawy o pomocy społecznej pod pojęciem dochodu rozumieć należy wszystkie przychody bez względu na tytuł i źródło

ich utrzymania, z wyjątkiem odliczeń i pomniejszych enumeratywnie w nich wymienionych oraz że wskazane w ustawie wyjątki nie przewidują wyłączeń jakiejkolwiek grupy przychodów z tego tylko tytułu, że nie podlegają one opodatkowaniu. Katalog wyłączeń zawarty w art. 8 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej ma charakter zamknięty, a zatem niewymienione w nim przychody podlegają wliczeniu do dochodu branego pod uwagę przy ustalaniu wysokości świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej. W konsekwencji odszkodowanie, jako niewymienione w art. 8 ust. 3 i ust. 4 ustawy o pomocy społecznej podlega wliczeniu do dochodu stanowiącego podstawę obliczenia kryterium dochodowego (wyroki NSA: z 9 czerwca 2010 r., I OSK 322/10, z 18 marca 2009 r., I OSK 1461/08, z 11 marca 2010 r., I OSK 1554/09, wyroki WSA w: Warszawie z 24 lipca 2008 r., I SA/Wa 158/08, w Bydgoszczy z 26 stycznia 2010 r., II SA/Bd 1049/09, w Gdańsku z 23 stycznia 2008 r., II SA/Gd 763/07, wszystkie publ. CBOS). Przeciwnicy tego poglądu wywodzą z kolei, że przeciw doliczeniu przemawia zarówno wykładnia językowa, systemowa, jak i funkcjonalna (celowościowa). Świadczenie z ubezpieczenia cywilnego jest bowiem odszkodowaniem za poniesioną stratę, ma charakter kompensacyjny, a jego celem jest odtworzenie utraconych dóbr materialnych. Z tych względów nie ma podstaw do zaliczania odszkodowania na poczet dochodu, określonego przepisem art. 8 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej (por.: wyroki WSA: we Wrocławiu z 28 lutego 2011 r., IV SA/Wr 18/11; w Gdańsku z 4 lutego 2014 r., II SA/Gd 872/13 i z 11 grudnia 2014 r., III SA/Gd 822/14, w Łodzi z 10 grudnia 2015 r., II SA/Łd 950/15, wszystkie publ. CBOS). Sąd w składzie orzekającym w przedmiotowej sprawie pogląd ten podziela.”

Natomiast w wyroku WSA w Łodzi z dnia 28 lutego 2018r. sygn. akt II SA/Łd 982/17 Sąd stwierdził: „W orzecznictwie sądów administracyjnych wypracowanym na tle art. 8 ust. 3 i ust. 4 PomSpołU, które tutejszy sąd w pełni podziela, podkreśla się, że na gruncie ustawy o pomocy społecznej pod pojęciem dochodu należy rozumieć wszystkie przychody bez względu na tytuł i źródło ich uzyskania, z wyłączeniem odliczeń i pomniejszych enumeratywnie w nich wymienionych. Katalog wyłączeń zawarty w art. 8 ust. 4 ma charakter zamknięty, a zatem niewymienione w nim przychody podlegają wliczeniu do dochodu branego pod uwagę przy ustalaniu wysokości świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej. Przyjmuje się przy tym, że jeżeli w art. 8 ust. 3 i 4 PomSpołU ustawodawca nie wyłączył przy obliczaniu dochodu osoby ubiegającej o świadczenia z pomocy społecznej, uzyskiwanego przez nią świadczenia, to brak jest podstaw, aby uznać, że organy okoliczność jego uzyskania przez skarżącego mogły pominąć (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia: 9 stycznia 2018 r. sygn. akt I OSK 1673/17, 24 sierpnia 2016 r. sygn. akt I OSK 405/15, 23 czerwca 2009 r. sygn. akt I OSK 1249/08 – wszystkie dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń i Informacji o Sprawach pod adresem www.orzeczenia.nsa.gov.pl, 1 lutego 2017 r. sygn. akt I OSK 1572/15 – 24 sierpnia 2016 r. sygn. akt I OSK 162/15 – oraz Wojewódzkich Sądów Administracyjnych: we Wrocławiu z dnia 25 października 2016 r. sygn. akt IV SA/Wr 172/16 – dostępny w CBOIS, w Łodzi z dnia 28

listopada 2017 r. sygn. akt II SA/Łd 801/17). W wyroku z 9 stycznia 2018 r. sygn. akt I OSK 1673/17 NSA stwierdził natomiast, że świadczenie z ubezpieczenia cywilnego lub ubezpieczenia społecznego (w tym odszkodowanie z tytułu uszczerbku na zdrowiu) jest odszkodowaniem za poniesioną stratę i krzywdę, a jego celem jest odtworzenie utraconych dóbr materialnych i niematerialnych. Nie zmienia to jednak faktu, że otrzymanie odszkodowania w sposób istotny zmienia sytuację majątkową jego adresata i nie może być obojętne dla oceny możliwości samodzielnego zaspokajania potrzeb. Równocześnie NSA odnosząc się do podniesionego w skardze kasacyjnej stwierdzenia dotyczącego nie zaliczania do dochodu - zadośćuczynienia i odszkodowania - z uwagi na zwolnienie tego rodzaju przysporzenia z podatku dochodowego podkreślił, że zakres pojęcia dochodu w rozumieniu przepisów ustawy o pomocy społecznej oraz przepisów podatkowych nie jest tożsamy, a obie regulacje nie pozostają ze sobą wzajemnie powiązane. Ustawa o pomocy społecznej ze względu na cele, jakim służyć mają uregulowane w niej instytucje prawne, wprowadza niezależny od regulacji prawnopodatkowych sposób obliczania dochodu, zaliczając do jego źródeł wszelkie pożytki, bez względu na tytuł i źródło ich uzyskania, z wyjątkiem tych, które ustawodawca wyliczył w art. 8 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej.”

c) sprawy z zakresu gospodarki nieruchomościami

Duża ilość spraw prowadzonych przez Kolegium w dziale dotyczącym gospodarki nieruchomościami dotyczy ustalania i rozliczania kosztów postępowania rozgraniczeniowego. Jest co prawda Uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego w składzie siedmiu sędziów z dnia 11 grudnia 2006 r., sygn. akt I OPS 5/06, na która powołują się organy I instancji i zgodnie z którą organ administracji orzekając o kosztach rozgraniczenia uprawniony jest obciążyć nimi strony będące właścicielami gruntów sąsiadujących objętych rozgraniczeniem, na zasadach określonych w art. 152 kodeksu cywilnego. Jednak ani uchwała ani żaden przepis ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne nie wskazuje w jaki sposób obliczać koszty postępowania rozgraniczeniowego, tj. co należy uwzględniać, czy ilość punktów granicznych, czy długość granic, czy też korzyści jakie z ich ustalenia uzyskali poszczególni właściciele nieruchomości. Brak również wskazania, czy rozliczenie kosztów postępowania powinno wynikać z wystawionej faktury przez geodetę, tj. czy geodeta winien określić jakie czynności zostały przeprowadzone i w jaki sposób zostały rozliczone.

2. Terminowość załatwiania spraw.

Bieżący monitoring terminów załatwienia spraw oraz wprowadzone odpowiednie procedury pozwalają przyjąć, iż sprawy załatwiane są zasadniczo w ustawowym terminie, a sporadyczne trudności wpływające na czas rozpatrzenia spraw pojawiały się tylko w przypadkach losowych związanych z dłuższą usprawiedliwioną nieobecnością członka sprawozdawcy, bądź też okresowym wpływem dużej ilości spraw. Dodać także trzeba, iż w wyjątko-

wych sytuacjach podyktowanych okolicznościami sprawy, w szczególności skomplikowanym jej charakterem oraz wymogiem zgromadzenia wyczerpującego materiału dowodowego, korzystano z czynności procesowej określonej w art. 36 kpa.

3. Informacja dotycząca skarg kasacyjnych.

Tutejsze Kolegium złożyło w 2019r. 1 skargę kasacyjną.

4. Kontrole przeprowadzone w Kolegium.

W 2019 roku Inspektor Ochrony Danych przeprowadził wewnętrzne audyty z zakresu znajomości przestrzegania przepisów mających związek z ochroną danych osobowych. Zalecenia pokontrolne zostały opisane w sprawozdaniu i przekazane do Administratora Danych Osobowych.

5. Postanowienia sygnalizacyjne.

W 2019r. Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku-Białej nie wydawał żadnych postanowień sygnalizacyjnych.

6. Działalność pozaorzecznicza Kolegium.

W 2019 roku Prezes Kolegium uczestniczył w organizowanych przez KRSKO posiedzeniach Zgromadzenia Ogólnego KRSKO, jak również posiedzeniach Zarządu KRSKO.

W celu podniesienia kwalifikacji członkowie Kolegium uczestniczyli w szkoleniach z zakresu: podatków i opłat lokalnych, ochrony środowiska, pomocy społecznej i gospodarki nieruchomościami, jak również zmian w zakresie kodeksu postępowania administracyjnego oraz informatyzacji w Kolegiach.

Z kolei pracownicy biura Kolegium brali udział w szkoleniach otwartych o następującej tematyce : akta osobowe w kontekście ochrony danych osobowych, prawo pracy, listy płac pracowników samorządowych, ZFŚS, zamówienia publiczne do wartości 30 tys. euro, dokumenty elektroniczne, zasiłki i składki w roku 2019. Ponadto dla wszystkich pracowników SKO pracownik pełniący funkcję IOD przeprowadzał systematyczne szkolenia z zagadnień zabezpieczenia danych osobowych i obowiązku informacyjnego. Wszystkie te działania mają znaczący wpływ na poprawę jakości obsługi w Kolegium, a co za tym idzie - świadomości w społeczeństwie na temat instytucji jaką jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze.

7. Wykonanie budżetu.

Zgodnie z ustawą budżetową na 2019 r. budżet Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku – Białej wyniósł **2 649 000,00 zł**. Wykonanie planu po zmianach w 2019 r. wyniosło **2 648 963,04 zł**.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Bielsku-Białej
mgr Jarosław Rajak